

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri în juratică la 10 bani se vënd în Sibiu: la librăria „Topografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cîsnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”

TRIBUNA

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor. Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhije:

lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

Vorbe 'n vânt.

Sibiu, 3 August.

(p.) Presa maghiară e veselă de succesul ce l-a avut contele Apponyi cu vorbirea sa, rostită în prima ședință a conferinței interparlamentare dela Paris.

Se știe, că contele Apponyi, convins acum și el, că de fotoliul ministerial stă și după trecerea în tabăra guvernamentală tot atât de departe ca pe vremea când se afla în opoziție, și-a ales un nou teren de activitate; s'a făcut apostol al păcii eternitate; și a luat cale a face concurență d-nei Suttner.

A inventat adevărată idee, că pentru pacea popoarelor nu e destul dacă parlamentariile statelor constituționale se întrunesc odată în an și aduc hotărâri pe cari nimeni nu le poate executa, — pentru-că nimeni nu vrea ca ele să fie executate, — ci trebuie câștigat pe partea păcii un factor mult mai însemnat, presa, care reprezintă o adevărată putere în fiecare stat.

În conferința convocată înaintea o conferință a reprezentanților ziarelor maghiare, la Budapesta, pentru a comunica ideea; și după-ce acestia au acceptat-o de bună, cu mare entuziasm și cu aplauze la adresa inventatorului; nobilul conte și-a ținut de datorință să-și espună ideea pe larg și în conferința interparlamentară dela Paris, ca se câștige pe partea ei întreaga presă din lume.

Va fi vorbit frumos contele Apponyi la Paris, pentru-că are darul de a ști vorbi frumos. Și fiindcă a vorbit frumos, va fi încasat multe aplauze la Paris, tot așa ca la Budapesta. Dar asta încă nu însemnează, că contele a vorbit cuminte și că vorbirea sa a avut temei.

Pentru-că tocmai temeiul n'a avut ideea și propunerea sa, tot așa cum n'ar avea nici un temei în propunerea, ca statete să contribuie împreună la purtarea șeselor cerute d. es. pentru clădirea unui tren sau a unui tramvai electric, care se lege pământul cu — luna, — deși ideea ar fi admirabilă, mult mai admirabilă decât ideea contelui Apponyi. Ori-cât de admirabilă ar fi însă, rămâne numai idee, pentru-că e neexecutabilă.

Tot așa și pentru-că e neexecutabilă, cu înțelegerea întregii presei din lume în serviciul păcii eterne; rămâne și ea pe veci numai idee pentru-că e neexecutabilă.

Nu-i vorba, că e neexecutabilă; dar' pacea se câștigă prin luptă. Fiecare popor prin luptă lungă și obositoare ajunge la pace.

Acum, — și poate oare să intre în serviciul păcii presea unui popor, care se află tocmai în toiul luptelor necesare pentru-ca să ajungă la pacea așteptată și mult dorită?

Dar' tot vorbim mai la înțeles. Anglia a pus ochii pe bogatele mine de aur din Transvaal și a început război în contra Burilor. Putea oare o singură gazetă din Anglia să condamne războiul acesta, și să facă propagandă pentru pace, pentru lăsararea în pace a Burilor? Sau, putea presa din Transvaal să pledeze pentru o supunere pacinică, fără rezistență?

Germania și-a trimis trupele în China, ca să facă ordine, și împărțitul Wilheim, să facă instrucțiuni soldaților sei, să nu dea pardon nimănui. Putea oare o singură gazetă din Germania să zică că nu e bine așa, pentru-că umanismul cere altă tratare, chiar și față de Chinezii?

Dar' se rămânem la gazetarii maghiari, pentru-că a lor e ideea admirabilă, să presupunem, că aceea ce se zicea nu de mult într'o broșură germană despre desmembrarea monarhiei noastre ar fi pe pragul de a se realiza; și că ar fi Ungariei locuite de Români, ar avea să fie alăturată la România. Vrem să cunoaștem pe acel gazetar maghiar, care ar face propagandă

pentru rezolvarea chestiei pe cale pacinică, fără vărsare de sânge!

Eată deci, că la executarea ideei, Maghiarii ar fi cei dintâi cari s'ar lăpăda de ea. Și e foarte natural că așa, pentru-că așa trebuie să fie. Războiul e un lucru necesar pentru poporul care intră în el. Nu de bunăvoie îl trebe să-l înceapă. Ear' presa, care reprezintă opiniunea publică a poporului, nu se poate pune în conflict cu sentimentul public, ci trebe să meargă cu curentul, căci altcum nu mai reprezintă opiniunea publică.

E utopie deci aceea ce cere contele Apponyi; precum peste conferințele interparlamentare. Războaietele nu vor pute fi împedecate, nici cu ajutorul, nici fără ajutor presei, și contele Apponyi ca om cuminte va înțelege singur, că ideea sa nu se va pute realiza nici-odată.

Atunci de ce a făcut risipă de vorbe în conferința interparlamentară dela Paris, pledând atât de frumos pentru acceptarea ei? Pentru-că a voit să facă parodă cu oratoria sa, ca să ridice nimbul și vaza națiunii sale. Atâta tot. A rostit vorbe frumoase, cari însă au fost vorbe 'n vânt.

Sibiu, 3 August n.

Congresul studențesc. Ni-se scrie din București, că la nesec studențesc internațional, ce se va ține la Paris, au plecat câte doi reprezentanți ai fiecărei universități române, din București și Iași. Din partea universității bucureștene au fost aleși delegați domni: Popescu-Pion și Dumitrescu-Brăila. Delegații universității din Iași nu ni-s-au comunicat.

Tripla alianță. Se telegrafează dela Londra, că aproape toate zările mari politice de acolo consideră de zdruncinată existența și pentru mai departe a triplei alianțe, fiindcă în Italia singurul aderent și spriginitor al ei era regele Umberto; ear' acum, după moartea acestuia, tripla alianță a pierdut în Italia pe ultimul ei susținător. Presa guvernamentală engleză merge un pas și mai departe și consideră de amenințată chiar și pacea europeană prin moartea regelui Umberto.

Ofen-Pesth. Spus-am că sunt acri struguri pentru heghemonii nostri! Ministrul de comunicațiune a dat răspuns capitalei Budapesta la reprezentarea ce i-s'a făcut din partea acesteia, cerându-i-se, ca scrisorile ce vin dela Viena pe adresa Ofen-Pesth să fie trimise fără a se face cu ele încercare de înțelegere. Ministrul zice, că nu poate face. Ministrul zice, că nu poate face. Ministrul zice, că nu poate face.

DELA CURTE. Se depează din Ischl, că Maiestatea Sa Monarhul e foarte abătut de când cu odosul atentat care a curmat viața bunului rege al Italiei. Ear' când i-a fost comunicată și știrea despre moartea neașteptată a ducelui Alfred de Saxa-Ooburg și Gotha, a rămas mal multe minute cu ochii ațintiți pe telegramă și lăcrimând a exclamat plin de durere: „Se duc unul câte unul toți bunii mei amici!”

Jvencia, societatea femeilor slovace își va ține adunarea generală la 7 și 8 August n. în T.-St.-Mărtin; și tot atunci se va ține și adunarea generală a „Societății pentru ridicarea unui muresu slovac”, tot în T.-St.-Mărtin. După pregătirile ce se fac, aceste sărbări naționale ale fraților nostri Slovacii au să fie foarte succese. Dorim din nou să fie zile de adevărată bucurie pentru Slovacii, zilele numite.

„Secția Sibiu”. Gazetele maghiare scriu, că „Liga română”, „Secția Sibiu”, a decis edarea unui almanach, din incidentul intrării congresului studențesc internațional la Paris, în care almanach să fie trecute toate suferințele ce au să le îndure studenții români din școlile superioare maghiare, numai pentru-că sânt Români. Ideea n'ar fi rea, dar'... de când are Liga secția la Sibiu??

O telegramă.

Cu ocaziunea nenorocitei și neașteptatei întâmplări a asasinării regelui Umberto al Italiei, studențimea română din München, care face parte din „Federațiunea internațională de studenți „Corda Fratres”, — federațiune organizată pe secțiuni, pe naționalități și consulat, pe orașe, — atinsă de durerea ce moartea suveranului a produs fraților lor italieni, a expediat comitetului cu reședința în Turin a numitei federațiuni următoarea telegramă:

„CORDA FRATRES”

Via Cernaia 43, TORINO

Aflând de odiosul atentat, studenții români printre cei dintâi suferă cu voi, iubii camarazi și frați.

Remus Iliescu,

student arhitect, inel al secțiunii române din München.

„Agenția păcii”.

Eată propunerea contelui Apponyi, făcută în conferința interparlamentară dela Paris și în principiu acceptată din partea acesteia, propunere, cu care ne ocupăm mai pe larg în primul nostru de astăzi. E următoarea:

„Sub numirea „Agenția păcii”, se organizează un serviciu de presă internațional, pus în legătură cu institutul din Berna, care urmărește aceleași scopuri. Agenția aceasta va scoate în fiecare zi câte un buletin și-l va trimite gratis ziarelor mai cu vază. Pentru a se aduna banii necesari pentru edarea buletinelor, senatele alese din partea parlamentelor vor adresa apelurile tuturor amicilor păcii. Dacă fondurile adunare nu vor fi suficiente pentru înăunțarea și funcționarea „Agenției păcii”, se vor începe tratative cu diferitele agenturi de presă, în scopul, ca să publice în ziare articole și citiri favorabile păcii.”

Propunerea a fost primită cu totalitatea voturilor.

„Activiștii”.

„România Jună” caracterizează astfel pe puținii nostri „streberi” cari ar vrea cu ori-ce preț să intre în dieta maghiară:

— „Sunt peste munți o seamă de Români, vecinic gata de a curma lupta, vecinic gata de a sta la vorbă cu guvernul, deși acesta a un fel particular al seu de a se împăca cu Românii. Trebe însă să spunem, spre onoarea românismului, că numărul acestor Români e dispărut. E o grupare minusculă, compusă din o mână de vânători de mandate de deputație, advocați tineri fără clienți, dar' foarte, oh, foarte doritori, de a pune câte un jeț în cameră, de a se tolăni prin cele bufeturi și de a răsplăti această favoare cu aplauze din belșug. Mărimile acesteia conștrăband nu au alt ideal. Așa d. p. eată cum motivează ele trebuința de împăcare cu Unguri: Ci-că amintiri luptă e fără unii folosi! Dar', mai ivitu-s'au între Românii din Transilvania asemenea homeopați politici, cari umblau cu limba scoasă să rezolve „conflictele” maghiaro-român. Deh, nu-i pădure fără uscături!”

Istoria politiceii.

— După Sir Frederick Pollock —

de T. V. Păcățian.

V.

Teorii moderne despre suveranitate și legislațiune.

(Urmare și fine).

Analizările speciale ale lui Stuart Mill au fost aspru criticate din partea lui Justice Stephen, în cartea intitulată „Libertate, egalitate, frățietate”. Cei-torul, luându-și oboseala, sau mai bine zis, plăcerea, de a ceti sau studia unul sau două tomuri din ale celui mai bun scriitor englez contemporan, poate fi ușor pus în posesiunea argumentelor, asupra unei importante chestii teoretice de știință de stat.

În zilele noastre lupta e purtată mai mult pe terenul economic și social decât pe terenul dreptului public. E un amestec de lămuriri asupra proprietății de câștig cooperării, sau a împărțirii de capital și de alte lucruri, cari stau cu totul afară de cadrele temei noastre.

O singură observare mai am să adaog, anume, că decentralisătoarea activității de stat n'au deosebit-o din destul, în forma ei generală, de activitatea centralisată. Sânt multe lucruri pe care guvernare centrală, sau cel puțin nu cu succes, — lucruri pe cari însă le poate prea bine executa activitatea corpurilor locale de guvernare. Dar' aceasta e o chestie ce cade între activitatea de stat directă și delegată, nu între activitatea de stat și integrându-se privată.

Principiile clare ale lui Humboldt și Spencer influențează tot așa de bine comuna cutare, cu privire la rezolvarea chestiei de iluminat sau de apă, precum de bine are să privească o astfel de problemă și pe ministrul de comunicație.

Nu e necesar a mai demonștra, că după principiile curatului individualism, toate museele publice și naționale, galeriile de tablouri, parcurile etc. ar trebui să înceteze de a mai fi susținute din mijloace publice, ear' conservarea ulterioară a acestor lucruri, dacă peste tot este a se mai face, are să depindă cu totul dela munificența privată și dela contribuțiile benefice. Ce se atinge de gravitatea generală a chestiei, nu-mi trece nici prin minte să eshaurez chestia în mod desăvârșit, fără a reveni asupra întrebării de mai înainte: pentru ce există statul? Și cu toate, că aici nu mă pot justifica mai pe larg, vreau totuși să fac mărturisirea, că ajungând la el trebe să zic: înderel la Aristotel!

Cei-ce vreau să reduc la minim activitatea vreau să zic că statul nu are alt scop decât să ofere șoul. Aristotel zice că statul e întemeiat pe necesitatea scutului; dar' dacă există odată, are și alte scopuri mai mari.

Nu numai siguranța materială, ci și perfecționarea vieții omenești și sociale este ce se urmărește prin cooperarea celor vieți omenești și a multor lucrări, și aceasta se numește stat. Nu găsece nici un motiv basat pe rațiune sau experiență pentru limitarea activității cooperative, prin regulile severe și temeinice.

Trebe să stabilim noi înșine limitele. Cum? Prin apărare proprie, — zice Stuart Mill. Prin o regulă negativă, în contrast cu cea pozitivă, — zice Spencer. Dar' unde se termină protecțiunea și unde se începe „amestecul”? Dacă de esemplu se regulă negativă și admisă pedepsirea omului, pentru-că și-a zidit casa astfel, că s'a dărâmat spre stradă, de ce se fie regulă pozitivă și neadmisă de cerșetorie, ca omul, dacă peste tot clădește, să clădească așa cum cred esperții că se poate zidi fără să cadă casa la stradă?

E regula curat negativă și admisă pedepsirea omului care a lășit un morb contagios, neobservând dispozițiile generale de securitate. Dar' de ce să fie neadmisă regula pozitivă, de a constringe pe om să observe aceste dispozițiuni, atunci când pericolul e evident, și se nu se aștepte până să infictează cineva?

Spencer reclamă scutul statului pentru proprietate și pentru convenții. Eu am auzit însă cum un aderent zelos al lui Spencer a întrecut în punctul acesta pe însuși măiestrul. Conclucea omul, și foarte bine, că statul n'are să iee sub scut decât numai proprietatea, în sens strict, și nu convenții și alte dispozițiuni, atunci când pericolul e evident, și se nu se aștepte până să infictează cineva?

Poate-că va zice cineva: legea e restrîngătoare și pentru convenții. Eu am auzit însă cum un aderent zelos al lui Spencer a întrecut în punctul acesta pe însuși măiestrul. Conclucea omul, și foarte bine, că statul n'are să iee sub scut decât numai proprietatea, în sens strict, și nu convenții și alte dispozițiuni, atunci când pericolul e evident, și se nu se aștepte până să infictează cineva?

Scrisori din Macedonia.

Bitolia, 14 Iulie v.

Am zis în scrisoarea precedentă: învățătorii nostri cetesc puțin și încă mai puțin cetesc românește.

Acesta e un rău, ale cărui cauze trebuesc să găsim mijloacele pentru îndreptarea lui.

Numeroase sânt cauzele, dar' cele mai importante sunt următoarele:

Societatea, în care trăesc, influențează mult asupra perdelei gustului de ori-ce ocupație intelectuală. Adevărat e, că rar se găsece analfabeți printre Românii macedoneni, dar' tot atât de adevărat e, că în bibliotecă celor de prin comune și sate rar vei găsi alte cărți, în afară de vr' un calendar.

Învățătorii de obicei n'au liniștea necesară care să le facă posibilă cetirea românească. — Învățătorul ei e obiectul a o serie nesfârșită de acușățiuni, de calumnii și de persecuțiuni din partea clerului grec, din partea agenților laici ai ideii grecești, precum și din partea acelor Români, cari în orba lor rătețire devin instrumente inconștente ale vrășmașilor neamului lor. E un adevărat martiriu vieța învățătorului, care pentru prima-dată pășește într'o comună ca să răspândească ideea naționalității. Copiii se țin după el și asvirlu cu petri; popii îl marecomită are în biserică; populația în esc parte din o atitudine foarte dușmănoasă. Episcopul grec îl denunță autorităților turcești, ca perturbător și ca spion al unor propagande străine.

În astfel de condițiuni, când are a lupta cu astfel greutăți, când n'are nici un moment de odihnă, nu e tocmai ușor, ca omul să se pue deasupra tuturor și să se gândească la dezvoltarea cunoștințelor.

Majoritatea sucombece celor două împrejurări enumerate. Dar' nu toți sânt în aceleași condițiuni și nu toți sânt așa de lipsiți de energie, încât amărăciunile de toate zilele să nimicească în ei ori-ce dorință, ori-ce ambițiune de a se instrui, de a se ridica cu spiritul deasupra nivelului intelectual al muritorilor de rând. Inteligențe alese, oameni pasionați de cultura lor, e fără să se uite și fără să cedeze miserilor zilnice, vreau cu tot dinadinsul să-și sporească capitalul de cunoștințe căpătate pe băncile școlii. Dar' eată, că

se isbea de alte dificultăți: greu, foarte greu își pot procura cărți românești, pentru-că le lipsește mijloacele pentru aceasta. Până în anul trecut în întreaga Turcie nu era nici o librărie românească. În toamna trecută s'a deschis una la Bitolia. Dar' învățătorul din fundul Epitului ori al Albaniei nu așa de ușor va reuși să-și procure cărțile prin librăria din Bitolia, depărtată de satul lui drum de 6-7 zile.

Se prezintă încă o greutate. O mare parte din cărțile din România nu pot intra în Turcia, considerate fiind ca *compromisoare*. În această categorie intră toate *operele istorice*, manualele de geografie, de literatură etc.

Ca mijloace de îndreptare a rului semnalat până aci, subsemnatul propun următoarele: Aducerea la Bitolia a unei tipografii românești. În această tipografie să se imprime manualele necesare școlilor din Turcia și cari manuale, din cauza cuprinsului lor nu pot fi aduse în această țară din România. Să se imprime cărți, prin cari să se popularizeze știința și mai ales să se lămurască bine originea neamului și trecutului nostru. Să se mai editeze și un ziar politic și o revistă literară-pedagogică, ai cărei principalii colaboratori să fie înșiși învățătorii.

Nu numai învățătorii se vor folosi, dacă cele propuse de mine devin realitate, ci generația, care a primit cultură în școlile românești, va fi în chipul acesta definitiv câștigată causei noastre și scâpătă de ori-ce ulterioară influență străină, care i-ar pute modifica sentimentele naționale. În adevăr foarte des mi-s'a dat ocaziunea să fac următoarea nu tocmai îmbucurătoare constatare: Elevul absolvează cursul primar românesc și după aceea intră în negoț ori în industrie. Dela egirea lui din școală aproape nu mai dă ochi cu carte românească, pentru-că n'are unde să o găsească. Învață grecește ori bulgărește, își procură cărți, bună-oară călindare, almanachuri, evanghelii etc. în aceste limbi și așa, când el ajunge mare, aproape a și uitat românește. Chestia națională deci nu mai poate avea mari speranțe în astfel de om, a cărui cultură și educație națională a lăsat asupra lui urme așa de neînsemnate.

Se înțelege dela sine, că cu totul altfel ar sta lucrurile, când el ar avea la îndemână ori-când și cu prețuri ieftine cărți în limba în care a studiat și mai ales când acele cărți i-ar reaminti necontenit că e Român și că se poate mândri cu originea lui. După mine câțiva librari ambulanti ni-ar aduce mari servicii în această privință.

Revisorii școlari au un mare rol, intru-cât se atinge de scoaterea din amorteala în care zace majoritatea învățătorilor noștri. Trebuie ca ei într-una să le pomenească, să au de îndeplinit o misiune înaltă: să-i îndemne la muncă continuă, să-i facă să-și înmulțească cunoștințele prin cumpărarea de cărți și prin abonarea la reviste, ce-i interesează. Dat fiind faptul, că comunele românești sunt mari și că mai toate au mai mult decât un învățător, învățătorii se pot asocia între ei, când e vorba de a-și procura cărți, ori de a se abona la reviste, ceea-ce face ca sacrificiile materiale să fie neînsemnate.

Un mijloc eficace pentru-ca silințele revisorilor să nu rămână literă moartă, este de a încuraja și răsplăti pe cei cari dau dovezi că sunt bine intenționați și că muncesc pe cât li-e posibil, ca să fie la înălțimea însărcinării lor și să merite pe drept numele de luminător și apostol al culturii și ideii naționale. Aceste recompense pot consta în *premiu*, ca cărți, reviste, în promovări și în un mic spor de leafă.

În scrisoarea precedentă am semnalat încă un rău, și anume insuficienta

pregătire pedagogică a corpului învățătoresc. Cu aceasta mă voi ocupa într-un număr viitor.

Marcu Ionescu.

Revista esternă.

Din Italia.

Cadavrul regelui Umberto e încă tot în Monza, unde a sosit deja noul rege *Victor Emanuel III.* cu soția. În-mormântarea se va face probabil în Roma, în Pantheon. Jalea în Italia e generală, ear' poliția și autoritățile caută a afla complicitățile asasinului, căci după toate probabilitățile *Umberto* este victima unei conjurații anarhiste.

În Monza.

Părechea regală a sosit la Monza alaltăieri seara, în 1 August. Întâlnirea cu veduva regină a prezentat o scenă sfâșietoare. Noul rege încă pe cale a luat dispozițiile cele mai urgente. Din *Reggio de Calabria*, unde a debarcat, a depeșat prim-ministrului *Saracco*, făcându-i cunoscut, că aprobă dispozițiile luate și are aceeași *încredere în guvern*, ca și reșosatul rege. La gara din Roma regele a avut o scurtă întâlnire cu ministrul, afară de *Saracco*, care era la Monza. După sosirea lui, ministrul au compus *proclamația regelui* și au trimis-o la Monza în depeșă șifrată. După-ce regele o va aproba, se va împrăștia în întreaga Italia.

Ministrii se află acum cu toții în Monza, ca să depună jurământul de fidelitate, apoi se va ține primul consiliu ministerial, sub președinția regelui. Noul rege va depune jurământul în sensul constituției în săptămâna viitoare.

Din Monza se depeșează, că după toată probabilitatea, reșosatul rege va fi așezat în Pantheonul din Roma; în-mormântarea va fi între 6-8 August.

Asasinul.

Numele corect al asasinului este *Gastano Bressi*, (fratele seu, oficerul e: Angelo). El a fost supus earăși unui interogator, dar' n'a spus nimic nou. La întrebarea judelei, că pentru-ce a comis *crima*? Bressi a replicat:

— Ce crimă? Fapta mea nu e crimă, e o *faptă eroică*.

A spus apoi, că n'are complici, că a venit la Monza cu un amic, dar' acesta nu e părtaș la atentat. O depeșă din *Milano* anunță, că poliția a constatat afară de ori-ce îndoială, că asasinul a avut complici și că *Umberto* a căzut jertfă unei estinse conjurații, a cărei fire se estind până în America-nordică, la *Patterson*, unde a fost ca lucrător Bressi și unde se află un cuib anarhist în-semnat.

În urma acesteia poliția a făcut mai multe arestări. Intre alții a arestat și pe un frate și o soră a asasinului.

Dr. Mauri, care a fost chemat la Monza să viziteze pe Bressi, zice, că asasinul e bărbat volnic și frumos, privirea îi este ageră și desprețuitoare. Vorbind despre atentat, în ochi i-a apărut flacăra unui foc fanatic, ca unui apostol, care are de îndeplinit o sfântă misiune.

Bressi a fost transportat din Monza la Milano. El nu va fi pedepsit cu moarte, fiind această pedeapsă stearsă în Italia, la 1889, tocmai la insistența regelui Umberto; Bressi va fi condamnat la robie de galere pe viață.

Știrea atentatului la curtea română.

Despre cele petrecute la curtea regală rămân din Sinaia după sosirea

grozavei știri din Monza, zierele de dincolo ne dau următoarele amănunte:

Știrea despre asasinarea regelui Umberto a sosit la Sinaia printr-o telegramă urgentă adresată din Viena Agenției române și espedată de acolo la ora 5 dimineața.

Telegrama a fost imediat comunicată marchizului Beccaria d'Incoisa, ministrul plenipotențiar al Italiei pe lângă curtea română, care când a aflat-o era cât p'aci să cadă jos de durere.

Aceeași telegramă a fost comunicată în același timp și la castelul Peleş.

Regele Carol al României, când a aflat această tristă știre, a plâns și s'a dus imediat la Regina Elisabeta, care deasemenea a isbucnit în lacrimi.

Regele Carol a trimis imediat la hotel Sinaia, unde se află marchizul Beccaria d'Incoisa, pe generalul Wartiaed, șeful casei sale militare și pe un adjutant de serviciu, spre a prezenta condolențele sale reprezentantului Italiei.

Regina Elisabeta a trimis la ministrul Italiei pe d-na Bengescu, doamnă de onoare, care a prezentat condolențele M. S.

Di ministrul Titu Maiorescu a făcut la orele 10 a. m. o vizită de condolență reprezentantului Italiei.

La orele 11 și jumătate, ministrul Italiei a primit dela Visconti-Venosta, ministrul de externe al Italiei, următoarea telegramă:

»Am adâncă durere de a comunica Escelenței Voastre că ieri la orele 11 și jumătate noaptea, a murit la Monza, în urma unui asasinat, M. Sa regele Umberto. Vă rog a comunica această tristă știre guvernului român pe lângă care sunteți acreditat. Regele Victor Emanuel III. se află la Pireu gata de plecare spre Italia.

Regele și Regina României au adresat telegrame de condolențe reginei Margareta a Italiei.

După amezai marchizul Beccaria d'Incoisa, împreună cu soția sa, s'a dus la palat fiind chemat acolo de suveranii români cari doriau să afle amănunte în privința acestui odios asasinat.

Ministrul Italiei a spus că MM. LL. erau foarte viu mișcați de această mare nenorocire care a lovit Italia.

Se afirmă că prințul Ferdinand al României va asista la înmormântarea defunctului rege al Italiei.

Din China.

Din știrile sosite de două zile se pare a eși la iveală, că străinii din Peking totuși n'au fost măcelăriți, dar' sunt strimțorați. Expediția la Peking în curând se va începe, fără a fi numit un comandant suprem.

Eată știrile mai de frunte:

Tacu, 31 Iulie n.

Admiralul Bruce a primit un avis dela ambasadorul englez din Peking *Macdonald*, în care e înștiințat, că Europeanii sunt în viață, dar' în atacurile ce le-au avut, au pierdut 62 de oameni.

Londra, 1 Aug. n.

O depeșă din Tien-Tin dela 27 Iulie sosită prin Cifu anunță:

Azi a sosit aici un curier din Peking, aducând depeșe dela ambasadorul american, *Conger* și dela alții. *Conger* scrie:

»S'a făcut o înțelegere, în sensul căreia, din 16 l. c. nu mai pușcă asupra noastră. De-ale mâncării avem pe căteva săptămâni: urez și carne de cal, dar' muniție e puțină. Dacă Chinezii vor continua asaltul, ca până în 16 l. c. nu vom răbi mult timp cu ei și vom fi măcelăriți cu toții.

Londra, 1 Aug. n.

Lui *M. Orningpost* i-se anunță din Washington, că Statele-Unite sunt aplicate pentru înaintarea trupelor lor spre Peking. Anglia a declarat asemenea. Astfel înaintarea se începe imediat. Rușii și Japonzii înaintază în direcția Peitang.

Berlin, 1 Aug. n.

Înaintarea se începe. Comandă comună nu va fi, ci comandanții singuratici vor opera ca coordinați. Anglia și America operează împreună.

Bruxella, 1 Aug. n.

Ministrul de externe *Favereaux* a primit dela agentul diplomatic din Shanghai al Belgiei știre telegrafică, că aliații înaintază spre Peking, unde vor sosi în decurs de o săptămână. Europeanii s'au refugiat în orașul împărătesc.

ASTRA CONVOCARE.

Comitetul despărțământului *Hida-Huedin* al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român convoca adunarea cureală pe 12 August 1900 în Hida (Hidalmás) și invită cu toată onoarea pe toți membrii și pe toți aceia, cari se interesează de Asociațiune și doresc a promova interesele ei, să participe la această adunare a despărțământului, care se va ține după următorul

Program:

1. Participare în corpore la serviciul divin, ce se va celebra în biserica română gr.-or. din Hida la 10^{1/2} ore a. m.
2. După intruirea în localul destinat pentru ținerea adunării: deschiderea acesteia prin directorul-președinte al despărțământului.
3. Esmiterea unei comisuni pentru verificarea procesului verbal al adunării.
4. Raportul comitetului despre activitatea despărțământului.
5. Raportul casarului, conținând rațiociniul de pe anul esirat și proiectul de budget pe anul viitor.
6. Esmiterea comisunilor:
 - a) pentru încasarea taxelor și câștigarea de membri noi pentru Asociațiune;
 - b) pentru censurarea raportului comitetului;
 - c) pentru censurarea raportului casarului conform punctului 5.
7. Disertație conform §-ului 37 din statute.
8. Rapoartele comisunilor esmise conform punctului 6 și deliberare asupra lor din partea adunării.
9. Eventuale propuneri.
10. Esmiterea a doi delegați, cari să reprezinte despărțământul la adunarea generală a Asociațiunii.
11. Închiderea adunării prin președinte.

Din ședința comitetului despărțământului *Hida-Huedin* ținută în B-Huedin, în 17 Iulie st. n. 1900.

Ioan Pop, *Dr. Andreiu Pop*, director-președinte, notar-controrol.

Abonament lunar

pentru August st. vechiu invită Administrația ziarului „TRIBUNA”

Cronica zilei.

Sibiu, 3 Aug. n. 1900.

5 August: »Astra« despărțământul VII. (Hașeg), adunare generală în Hașeg. Petrecere în Hașeg. »Astra« desp. Blaj, adunare generală în Sâncel. — »Astra« desp. Oșorheiu, adun. gen. în Sântana-de-Mureș. — Petrecere în Șorogștin. — Concert și petrecere în Sâncel. — Petrecere în Nucet.

10 August: Petrecere în Reghin.

AVIS. P. T. abonaților, cari nu și-au achitat încă prețul de abonament pe semestrul al II-lea cuartul al III-lea și luna Iulie — cu urul de mână suntem siliți să le sistăm espedarea ziarului.

Administrația.

Țarul la expoziția din Paris. În cercurile diplomatice din Paris se susține cu toată pozitivitatea, că în cursul lunii Septemvrie Țarul va merge la Paris să cerceteze expoziția. Va fi însoțit în călătorie de o escadră navală și va debarca la Charbourg.

Căsătoria regelui Alexandru. Conform știrilor mai nouă cununia regelui Alexandru va avea loc poimâne la 11 ore a. m. în catedrala din Belgrad. Preținderea în țeară a produs mare bucurie faptul, că Țarul a primit să fie naș. Această atitudine a Țarului a avut mare efect și asupra raporturilor diplomatice, și fapt e, că agentul diplomatic rusesc, *Manzurov*, are acum rol de frunte în palatul regal din Belgrad, unde umblă foarte des.

Srupinderea și încurcătura produsă în opinia publică a Sârbiei prin proclamația regelui, după-ce turburările și alte urmări dezastruoase cari din anumite părți se profesau acestei căsătorii, nici în curs de o săptămână nu au urmat, — a început a da loc dispoziției favorabile regelui. De prin toate părțile vin adrese de felicitare; mulțime de popor din provincă se pregătește să vină pe Duminecă la Belgrad, să vadă nunta. Orașul va fi pavoăsat splendid; guvernul în ziua cununiei va distribui în popor zecile mii de pose ale miresei. După amezai va fi mare petrecere populară la Topcider lângă Belgrad, la care va lua parte și părechia regală. Paranimfi la cununie vor fi: Alexe Catargi, unchiul regelui, și supralocotenentul Alexandru Lunjevița, fratele miresei.

Delegații studenților universitari din Belgrad, care Duminecă a tălmăcit în felicitările tinerimii, regele a răspuns următoarele:

»Mă bucur foarte mult, că pe d-v. pot să vă primesc cei dintâi, cari mă felicități cu această ocazie, pentru-că în d-v. văd eu viitorul Sârbiei. D-voastră sunteți tineri, tinăr sunt și eu, împreună vom avea să lucrăm pentru fericea patriei. Sper, că d-v. ca oameni tineri, cu minte sănătoasă, pătrunși de adevărate sentimente, veți pute mai bine înțelege acest pas al meu, decât alții. (Cu un gest de mână arată spre interiorul palatului). Eată, priviți, aceasta e acea curte regală, în care m'am născut și am crescut. Nici-când în această curte nu s'au auzit rîsete sincere, nici-când nu a răsunat cântec din inimă isvorit, dar' când aici răsunau cântecetele, atunci afară nașuneau plângea și se văsta. Intre murii curții acesteia intrigile se-ncolăceau ca șerpii veninoși. Și știți, în contra cui se îndreptau ele? În contra națiunii sârbe. Sub înfrința ăstorfel de exemple am crescut eu, și vederea acestora mi-a otrăvit sufletul. Dar' nu pot suporta aceste stări mai departe; sinul meu nu mai poate primi astfel de precepte. Inima-mi fu încălzită de razele amorului și vreau să fiu și eu fe-

FOITA „TRIBUNEI”.

Despre însemnătatea și folosul însoțirilor.

Disertație ținută la adunarea generală din 29 Iunie a despărțământului V. (Săliște) al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, în Orlat.

(Urmare).

I. Despre vecinătăți.

Zice un străvechiu proverb, că *ordinea*, adică buna rînduială e *este sufletul ori-și-cărei lucrări*.

Nime altul dintre popoarele cari locuiesc în țeara aceasta n'a știut aplica cu mai mult folos înțelepciunea adâncă din acest proverb, ca tocmai conlocuitorii noștri sași.

Colțul de țeară stăpănit de ei, așa numitul *fund regesc* a slujit și slujește încă și astăzi ca model de chiverniseală. Drept pildă vrednică de urmat în multe privințe putem lua comuna învecinată Cristianul, care cu mult înainte de era constituțională și chiar de absolutism, în afacerile interne polițiale, sanitare și de siguranță publică se conducea după anumite reguli statutare.

Românii de acolo, văzând rezultatul binefăcător al acelor întocmiri la con-

sătenii lor sași, au cerut dela magistratul sibiian aceeași formă de organizație în alcătuirea de vecinătăți și să-i înzeestreze și pe ei cu asemenea reguli de urmat.

În urma acestei drepti și înțelepte cereri, inspectorul-senator Carol Neugeboren, la mandatul magistratului, cu datul Sibiui, 18 Iunie 1844 a estradat așa numiții *artikli* de vecinătăți pentru vecinătățile românești din Cristian, cu îndrumarea de a se observa și îndeplini întocmai. Sunt la număr 26 de articli sau paragrafi și conțin reguli speciale pentru întocmirea vecinătăților, al căror scop de căpetenie este »reunirea celor-ce locuiesc în apropiere unii de alții în corporațiuni de vecinătăți, pentru darea de ajutor în casuri de trebuință membrilor sei, pentru susținerea ordinii și pentru promovarea moralității și a siguranței publice.

Celor-ce ar dori să aibă acele statute din cuvânt în cuvânt pentru orientare, le stau bucuos la îndemână cu o copie fidelă.

S'a introdus și în comuna Gurariului înainte cu vr'o câțiva ani sistemul de vecinătăți; ele însă nefiind alcătuite după vre-un plan, ori cu atare scop anumit, ființa lor nu aduce nici singuraticilor, nici comunei ca totalitate aproape mai nici un folos. Și mari foloase materiale, intelectuale și morale ar pute isvori pentru poporațiune, dacă comunele noastre — de alcum destul de bine situate — s'ar organiza în vecinătăți după reguli și principii bine statorite.

Eată cum imi închipuiesc eu organizarea lor; — bine înțeles că unii sau alții dintre d-voastră pot să aibă alte păreri mai bune decât ale mele asupra acestui lucru, și bine ar face când și-le-ardă acelea pe față în adunări, cari anume ar fi a se conchema spre acest scop, știut fiind, că după-cum din lovirea cremenei cu amnarul es schinteie, așa și din înlănțuirea părerilor deosebite și din cumpănirea lor es sfaturile cele bune, vrednice de urmat și obștei folositoare.

Așadar' întâiu și întâiu se vor înființa în comună atâtea vecinătăți, câte îngăduie mărirea ei și buna lor chiverniseală, — cam 20-30 numeri de case sau familii la un loc. — Reprezentanții acestora — tații de familie — se constituie alegându-și dintre ei pe oficiali: vâtav, casar, portărel ș. a., cari supraveghează purtarea morală a membrilor, îngrijesc de îndeplinirea hotărârilor aduse și susțin ordinea în adunări fie chiar și cu dictarea de pedepse în casuri de abatere. Eată un fel de guvern și parlament în miniatură, organizat pe temelul votului universal...

Printre agendele acestor corporațiuni, ca cele mai de căpetenie ar trebui să fie următoarele:

1. Îndatorirea vecinătății de a da ajutor, unii cu vitele, alții cu palma, când unul din membrii ei își zidește casă de locuință sau alte edificii economice, după cuvântul Mântuitorului la Ev. Mat. c. 17, v. 12: »Câte voiți să vă facă vouă oamenii, faceți și voi lor așașederea.

2. Îndatorirea de a participa în corpore la înmormântarea membrilor, susținând ordinea cuviincioasă și dând întru toate mână de ajutor familiei mortului la atari întâmplări prin săparea groapei, ducerea mortului la cimiter cu nășălia și la punerea obicinuitei pomene, spre care scop fiecare vecinătate ar trebui să-și aibă vasele și uneltele trebuincioase totdeauna în bunăstare păstrate.

3. Esecutarea ordinelor primăriei cu privire la facerea și repararea drumurilor și a căilor de hotar prin concurență publică.

4. Ori-ce nesusunere, neglijență sau abatere în esecutarea îndatoririlor prescriese, ar fi a se pedepsi cu anumite sume în bani, bine stabilite, în favorul fondului vecinătății, din care se vor acoperi speșele curgătoare, se vor cumpăra și repara vasele și uneltele comune trebuincioase vecinătății și — ceea-ce din punct de vedere cultural este de însemnătate deosebită — se vor abona foi economice și populare spre a se ceti în auzul tuturor. Acestea s'ar vinde apoi la finea anului cu licitație între membri în folosul fondului.

În chipul acesta nu numai că s'ar lăți cunoștințele din lumea mare între membri, ci s'ar produce și un fel de emulație sau întrecere în cele bune și folositoare între vecinătăți.

Fiecare din punctele înșirate aici își are noima sa, motivarea lor însă pe temelul propriilor mele experiențe sau pățanii m'ar duce prea departe; dar' nici

nu cred c'ar face trebuință, rostul lor fiind tuturor îndeobște cunoscut. De aceea eu îngăduința d-voastre și dacă vreți să mă mai ascultați... trec la alt obiect și vă vorbesc ceva, mai puțin, despre o altă însoțire, pe cât de trebuincioasă, pe atât și de folositoare.

(Va urma).

CÂNTECE VOINICEȘTI.

LXV.

Morții tăi de fâgădău
Ai gândit că'm murit eu?
Uită-te că n'am murit
Că ear' în tine am venit!

Din Bărgău.

LXVI.

Morții tăi de munte rece
Desculța-m'oi și te-oi trece
Desculța-m'oi de-un picior
Și te-oi trece prea ușor.

Din Reteg.

LXVII.

Oltule, ce și-ai stricat
De m'ești de gard legat?
Ori și-ai stricat vre-o rotilă
De m'ești cu-atăta silă?

Din Blaj.

rici și mulțumit și fericit și mulțumită să fie și națiunea mea. Eu pentru amor mi-am înstrăinat pe cei mai de valoare bărbați, am dimis guvernul și — conced — vor mai urma încă multe altele, dar acum tuturor acestora li-se face sfârșit și de aci încolo au fi în Sârbia. ...

În firul alocuției a făcut amintire și de însușirea fostului guvern că tinerimea e contra și va face turburări. Acum se convinsese despre contrarul și mulțumește tinerimii, că a venit să-l felicite din prilejul fideității sale. Pute-nice „Jivio“ au fost răspunsul tinerimii la această alocuție.

Fiul și tatăl. Fidanțarea regelui Alexandru, precum se știe, a avut drept prima urmare abdicarea exregelui Milan dela posturile de comandant suprem al armatei sârbești. Chipul cum se făcuse această abdicare a fost descris fals în rapoartele de până acum. Adevărul e, că Milan a abzis, fiindcă trebuia să abdică. Anume, fostul ministru de interne notificase lui Milan telegrafice, că Alexandru la are de gând să se fidanțeze cu Draga, la ce Milan a trimis lui Alexandru telegrama următoare: „De faci lucrul acesta, eu îți fac buclucul, că abdic de la postul de comandant al armatei. Alexandru i-a telegrafat: „Aștept să-mi trimiți abdicarea. Milan a răspuns, că va veni la Belgrad, dar de ja nu în calitate de comandantul armatei, ci ca — tată.

La aceasta regele i-a telegrafat la Carlsbad: „Îți recomand, că nici ca tată nu-ți este dorită venirea la Belgrad, căci aici toți sunt în contra ta și ușor ai pute să-ți perzi capul“. Se zice, că lan această telegramă a trimis apoi Mi-la fiului sau epistola în care zicea: „Eu voi fi cel dintâiu, care voi grătu la guvernului ce te va alunga din țeară.

Concert și petrecere în Hida. Inteligența română din Valea-Almașului și jur invită la petrecerea cu dans împreună cu concert și reprezentațiune teatrală, ce o va aranja cu ocaziunea întâieii adunări generale a nou înființatului departământ Hida-Huedinal „Asociațiunii“, la 12 August în Hida (Hidalmas), cu scop filantropic. Intrarea: de persoană 2 coroane, de familie 1 coroaă 60 bani. Începutul la 7 ore seara. On. oaspeții sânt rugați a se înștiința președintelui secției de încuarterare on. domn Iuliu Chifă, preot în Hida.

Petrecere în Turda. Tinerimea română din Turda invită la petrecerea de vară ce se va ține Duminecă, în 12 August n., în sala hotelului „Central“ din Turda. Venitul e destinat în favorul fondului bibliotecilor populare ale departământului XXIII. a „Astrei“. Intrarea: de persoană 2 coroane, de familie până la 3 membri 4 coroane, incolo 6 coroane.

† Ioan Moga. Din partea rudeniilor regretatului jurist I. Moga, ni-s'a trimis spre publicare următorul anunț funebrel:

Cu inima plină de durere aducem la cunoștință tuturor rudeniilor, amicilor și cunoștinților, că iubitul lor frate, nepot și cumnat Ioan Moga, student în drepturi, a răposat în 29 Iulie c., la 5^{1/2} ore d. a., în etate de 25 ani. Înmemorarea se va face în 31 Iulie c., la 2 ore d. a., în cimitierul gr.-cat. din Abrud. În 30 Iulie 1900. Sofia Végh, ca mătușă. Alexandra Moga măr. Elia Dopp, Helena Moga, ca surori. Elia Dopp, inginer, ca cumnat.

† Ana Căpușan. Subscriși cu inima frântă de durere aduc la cunoștință tuturor, că buna și prea iubita soață, mamă, soră, cumnată și mătușă Ana Căpușan născ. Cordoș, după un morb greu și îndelungat, împărțită cu sf. taine, astăzi, în 31 Iulie, la orele 1/4 d. a., în anul al 51-lea al etății și în al 33-lea an al fericitei sale căsătorii. — și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pământești ale scumpei răposate se vor așeza spre vecinică odihnă Joi, în 2 August, la 2 ore d. a., în cimitierul din loc. — Fie-i țărina ușoară și memorie binecuvântată! — Dretea, 31 Iulie n. 1900. Iacob Căpușan, notar cercual, ca soț. Aurel, Roza, Laurențiu, ca fiii și fică. Anastasia, Ana măr. Peșan, Eudochia, ca surori. Carolina, Iustina și Ana Peșan, ca nepoate. Pelagia, Maria, Teodor și Ioan Irimieș, ca cumnați și cumnate.

Tempestăți. În 24 Iulie pe timpul unei mari tempestăți fulgerul a aprins în Reghin o sură plină cu fân. Șura a ars de tot. Tot în Reghin a fost de nou tempestată în 31 Iulie după amezii, în timpul căreia fulgerul a lovit în două case. Focul a fost însă stins.

Săptămâna trecută pe timpul tempestății fulgerul a lovit în o casă din Eroca, care împreună cu doi copilași cari se aflau în ea, a ars de tot.

Căsătorie în familia regală bavareză. Din Berlin se lansează știrea, că prințesa Clara, membră a casei regale bavareză se va căsători cu baronul Teodor Cramer-Klett, mare proprietar de pământ și fabrice. Mireasa e de 26 ani, nu se poate nici-decum zice că

ar fi doar frumoasă, e foarte bigotă, și tocmai de aceea mulți se miră, că se mărită după baronul, care mai e și protestant pe lângă că nu e ebenbürtig. Mirele e cel mai bogat om în Bavaria, arevea i-se estimează la vre-o 80 milioane de marce; a mai fost căsătorit de două-ori și are un băiat.

Incendiu. În 30 Iulie n. dimineața la 3 ore s'a aprins în Reghin casa lui Vaida, cismaș, din care s'a aprins și casa vecinului sau a timarului Urban, cauzând o mare pagubă cam de vre-o 3000 fl.

Proces nostim. Din Ponorel ni-se scrie despre un proces uniu în felul lui. Preotul gr.-cat. Nicolae Corcan a dat la lege pe primarul comunal Ioan Vasa pentru-că ține în casa portretul Papei Leo XIII. Înțeleptul preot argumentează, că primarul fiind gr.-oriental n'are drept să țină în casa sa portretul Papei. — Într'adevăr, nostim proces. Vom vedea acuși la ce va ajunge cu el preotul acesta mai Papă decât Papa.

Nebunul caniculelor. Lucrătorul George Banó dela fabrica de asfalt din Derna, zilele trecute cântând psalmi și cântări bisericești a plecat la Margita și intrând în cimiter a început să sape la un mormânt. Afându-l păzitorul cimiterului a zis, că Maica Precurată l'a trimis să sape, ca să dea Dumnezeu ploaie. Înșelat în căsălia păzitorului, a fost dus apoi de gendarmi la primărie, ca să fie internat, cunoscându-se pe el că e nebun. Nu s'a opus gendarmilor, ci zicea numai, că dacă nu-l lasă să împlinească porunca Precuratei nu va ploua și se va prăpădi lumea de năduf. Zicea că trebuie să desgroape mormintele, să scoată oasele morților și să le ardă pe rug; din funel lor se vor face apoi nori și va ploua mult.

Sărbare ardelenescă în București. Duminecă, 16/29 Iulie a. c. s'a făcut cu o deosebită solemnitate în biserica Sf. George din București sfârșirea drapelului societății de ajutor reciproc a „Fraților Români“. Ca naș a fost dl deputat Alex. Ciurcu, director la „Timpul“, asistat de un număr public în majoritate transilvăneni. S'a remarcat lipsa societății „Frăția“ dela acest festival românesc, deși a fost invitată special. S'ar cuvenit să se arete mai multă solidaritate între societățile ce urmăresc același scop și se compun tot din aceiași oameni: țărani din Transilvania, cari își dau obolul lor la toate ocaziile. Ar trebui să se știe odată, că separatismul și ambițiile înguste nu au adus nici-odată bine popoarelor. Dl Ignatie Mircea, președintele societății „Frăția“ ar trebui să o înțeleagă aceasta și să se preameargă cu pildă frumoasă și aici, precum ne-am dată să-l vedem în alte cazuri, când ne cere spriginul. O idee bună merită să fie sprigină ori dela cine ar emana ea, și asta cu atât mai mult, când răsare din mîntea și imboldul desinteresat al fratelui tău. Câte n'am suferit noi Români din cauza lipsei de solidaritate, ar fi timpul să ne cumînțim! Seara a fost o frumoasă petrecere în grădina Rașca. Două muzici au amusat până în zori de zi publicul. În timpul pauzei dl Mușat, vicepreședintele soc. multumit celor prezenți pentru binevoitorul lor concurs, ear' dl I. T. Ordeanu aduce laude binemeritate distinsului patron Ciurcu. D-nii I. Avram, frații Trifu, Nistor, Rodeanu în frunte cu dl Vasu, președintele comitetului și-au dat toate silințele pentru reușita sărbării. Încasări vre-o 800 lei.

Cuartir pentru băieți de școală. Subscrisul primesc copii în cuartir și respective și cost. Mé oblig a ține controlă bună cu băieții încuarterați la mine să și învețe totdeauna lecțiunile, să cerceteze regulat sf. biserică, să fie punctuoși în studiere, culcare, sculare, rugăciune, curățenie. Ce privește viptul, dacă le mai convine părinților, primesc și naturalii în prețul banilor. — Alba-Iulia, la 2 August 1900. Nicolau Dușia, învățător.

Congres de Saraceni în Londra. În săptămâna aceasta s'a deschis în Londra congresul saracen, cu alt nume „conferența panafriicană“, la care iau parte 300 delegați oficiali, și alți mulți membri neoficiali; unii descuși chiar. Scopul congresului e, să se recapete Saraceni (Negrii) drepturile civice și politice, să reclame și pe seama lor egalitatea de drept și frățietate. Scopul principal însă e totala cassare a sclavagiului, care în Antille, în Natal, Rhodesia și aproape în întreagă Africa-sudică e în floare încă, spre rușinea secului XX. President de onoare al congresului a fost ales regele Menelic.

S'au găsit, în Piața-lemnelor (Baholzplatz): Un Expensar pregătit în cancelaria adv. S. Berger, statuete și un decet al „Reuniunii vânătorilor“ (Jagdverein), sunătoare la adresa: Johann Unterer, Salamiabrikant, Loco. Se capătă în redacțiunea ziarului „Tribuna“.

S'au găsit, în Piața-lemnelor (Baholzplatz): Un Expensar pregătit în cancelaria adv. S. Berger, statuete și un decet al „Reuniunii vânătorilor“ (Jagdverein), sunătoare la adresa: Johann Unterer, Salamiabrikant, Loco. Se capătă în redacțiunea ziarului „Tribuna“.

S'au găsit, în Piața-lemnelor (Baholzplatz): Un Expensar pregătit în cancelaria adv. S. Berger, statuete și un decet al „Reuniunii vânătorilor“ (Jagdverein), sunătoare la adresa: Johann Unterer, Salamiabrikant, Loco. Se capătă în redacțiunea ziarului „Tribuna“.

Căsătorie în familia regală bavareză. Din Berlin se lansează știrea, că prințesa Clara, membră a casei regale bavareză se va căsători cu baronul Teodor Cramer-Klett, mare proprietar de pământ și fabrice. Mireasa e de 26 ani, nu se poate nici-decum zice că

POSTA REDACȚIUNII.

Aluia în București. Sântem veseli că ești cetitorul foii noastre, firește, pe gratis, ca mulți alții ca d-ta, cari după-ce au obosit scoțând muștele din Cismigiu se pun s'o critice. Poftiți, veniți acasă și munciiți la ea, d-voastre, cei cumînți, ca să fie mai bună decum e, și eată că ați făcut cea mai frumoasă faptă românească! Dar' pe semne e mai ușor a face gură de după paravan, decât a sta în fața gendarmilor și a procurorilor maghiari, ca noi, proștii din jug.

Ultime știri.

Atentat contra Șahului.

Paris, 2 August n. Azi înainte de prânz un Italian a atentat la vieașa Șahului Persiei. Atentatorul a voit să ucidă pe Șahul cu un pumnal. Șahul a parat lovitura, a prins pe atentator și l'a predat poliției.

Din Italia.

Monza, 2 August n. Consiliul ministerial a fixat ziua de Mercuri pentru înmormântare. Acum e sigur, că răposatul rege va fi așezat în Pantheon. Se fac mari pregătiri de înmormântare. Visconti-Venosta deschide azi testamentul regelui Umberto.

Din China.

Bruxella, 2 August n. O depeșă din Shanghai anunță, că curtea din Peking, în urma înaintării trupelor străine, se refugiază în interiorul țării.

Londra, 2 August n. Agenția Reuter anunță din Tien-Tsin, că în cartierul japonez e mare mișcare. Japonezii au cea mai bine pregătită armată pentru acțiune, în număr de 17.000. Trupe ajutătoare sosesc într'una.

Bibliografie.

„Lupta pentru drept“.

— Voci de presă. — Dreptatea. — Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

„Lupta pentru drept“ e creațiunea aceluiași geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne presenta penultima ediție a originalului nemțesc, denițătură cu un an înaintea morței lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în ântăia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

Călătorile patriarchului Macarie de Antiochia în țările române (1653—1658), tesă pentru licență în istorie, de Emilia Cioran. București, stabilimentul grafic I. V. Socec.

„Ilustratele Iancu“ Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfășoază într'un splendid peisaj cîmpănesc din Tebea.

Pe aceasta se mai cetesc și niște versuri potrivite din Sion:

Mil de mil de ani de-or trace De amar și de nevoi, N'or puté ca să inee Suvenirile din noi.

A doua ilustrată ne reprezintă „Goronul lui Horia“. Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa gigantic arbore secular.

Amândoué ilustratele sânt lucrute cu fineță adevărat artistică.

De aici încolo deci să folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales „ilustratele Iancu“, din cari vor mai urma o serie întreagă.

„Rolul presei în stat“, conferență publică, de George G. Burghelca, avocat. Ediția a doua. Tipografia M. Saidmann în Botoșani (România). Conferențiarul se ocupă cu multă căldură de presa română din Ungaria și perse-cuțiunile la cari e spusă.

Tragedia Calvarului, de abbé Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain“ a teologilor din Blaj. Ediț. societății tiparului „Tipografie“, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într'o concepțiune originală și într'un stil superb, divina tragedie a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicnuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica excelentei traducerii, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfășoarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografie“ noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfășoare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

Flamarion în românește.

Camil Flamarion, celebrul scriitor francez, care și-a pus frumoasa țință vieții sale să popularizeze știința astronomică, este cunoscut la toate popoarele culte. Nu este limbă, în care scrierile sale de astronomie să nu fie traduse — dacă nu toate, apoi unele din ele — și să nu fie cu drag cetite. Flamarion te introduce în frumsețele sistemului solar cu lumile-i numeroase și te familiarizează cu știința astronomiei fără să observi, că la adecă el face știință și încă una dintre cele mai abstracte științe, — așa fermecător e metodel seu de predare. Îți povestește de minunile cerești, de stele, de planeti, de pământ, de câte toate și într'aceaste te trezești numai, că ai intrat în probleme grele, de cari de bunăvoie mulți nu se apucă, părându-li-se prea grele, prea obositoare și poate chiar necuprinse cu mîntea lor. Stilul narativ, ușor și plăcut din scrierile lui Flamarion, te face însă să îndrăgești aceste probleme, să cauți a pătrunde în esența lor, și astfel fără să observi îți dă de-a așeză cunoștințele elementare din astronomie împreună cu dorul de a ști tot mai mult, de a cunoaște tot mai temeinic tainele minunate ale universului.

În aceasta stă meritul lui Flamarion și de aceea sânt așa de cu drag cetite scrierile lui. Dintre scrierile lui au fost traduse până acum în limba română „Urania“ și „Sfârșitul lumii“, ear' zilele trecute dl B. Marian a făcut accesibilă publicului român scrierea „Ce-i ceriul?“, una dintre cele mai frumoase și mai instructive scrieri ale astronomului francez.

Pe 232 pag. 8° în cartea „Ce-i ceriul“ ni-se vorbește — așa cum Flamarion știe vorbi — despre cer, astronomie ca știința universului, pământul cu mișcările lui și urmările acestora: ziua, noaptea, anul, câlindarul; aparatele optice și observatoriile, sistemul lumii, soarele, luna și eclipsele ei, planetele, cometele, zodiile etc., dându-ne o lectură și plăcută și instructivă. Dl B. Marian a făcut un bun lucru prin traducerea acestei cărți și asemenea bun și folositor lucru vor face toți cari și-o vor procura și o vor ceti. Cartea, pe lângă conținutul schițat în cele de mai sus, cuprinde portretul și biografia autorului și numeroase figuri în text. A apărut în editura librăriei David I. Benvenisti (Craiova, strada Justiției 28) și costă 1 leu și 50 bani.

Dicționarul român-germân și germân-român, de Sab. Pop. Barcianu, revidat și completat de profesorul Dr. D. P. Barcianu, a III-a, prima română-germână. Ediția a III-a, 750 pag. în 8° cu litere peti în 2 coloane. Prețul: broșat cor. 6.—, și legat în 1/2 franz cor. 7.60. Acest dicționar atât de bine primit în edițiile sale anterioare, apare acum în ediția a III-a. Recunoscut de bărbați competenți ca cel mai bun dintre câte au apărut, ediția presentă caută a-l face și pe mai departe vrednic de această prețioasă recunoaștere. Atât autorul, cât și editorul și-au pus toate silințele într'a aduce lucrării îmbunătățirile, cari să o ducă la perfecțiune din ce în ce tot mai mare; autorul prin aceea, că a înavuțit în mod însemnat cuprinsul prin cuvinte și locuțiuni din scrierilor români moderni și mai vechi, vind astfel a înlesni publicului străin cetirea și înțelegerea scrierilor române. Editorul prin aceea, că a înzestrat cartea cu hârtie bună și cu tipar frumos, îngrijind, ca prin un format mai mare și mai potrivit, pe lângă toată înavuțirea să nu devină prea voluminoasă, ci să rămână îndemănatecă. Fie deci, ea și în forma presentă dicționarul acesta să afle binevoitorii întărire, de care s'au bucurat edițiile anterioare, contribuind la sporirea prietenilor limbii române și ai producător ei literare.

Din partea a II-a „germân-română“ se mai află câteva esemplare din ediția a II-a. Prețul: broș. cor. 7.60; legat cor. 9.40.

Ermeneutica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Szmi-gelski, cu aprobarea ordinariatului metropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarului archidiececan din Blaj. Editura autorului. Prețul 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarisare al preoților și învățătorilor

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei“ se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

- Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterea Șuluțiu . . . —40
Portretul dlui Dr. Ioan Rașiu, în mai mic cor. —30, în mai mare . . . —40
Portretul dlui Dr. V. Luaciu . . . —40
Portretul profesorului Gregoriu Silași . . . —30
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . . —30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii . . . —40
Catedrala din Blaj . . . —60
Conferența națională dela 1894 . . . 3.—
România la Debrețin . . . —60

„Povestea priveghitorei“, după „Înșiră-te Mărgărite“, de I. Manliu. Estras din publicațiunea „Lui Titu Măiorescu, Omagiu“. București, stabilimentul grafic I. V. Socec, str. Berzei nr. 59. Prețul 25 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 3 August n. 1900. Hotel „Imperatul Romanilor“: Keményi Gyula, jurnalist din Budapesta; Dr. Egheniodas, medic din Argeș; Földös, forestier din Sebeșodas; Lessel din Draida, Buxbaum din Mondsee, Hartig din Cluj, Maier, Komnat, Frühlich Blatt, Steinbach, Radler, Deutsch, Diamant, Vavresko, din Viena, comercianți. Hotel „Neuribere“: Mészáros, privatier din Blaj; Markovics, oficial din Budapesta; d-na Iulia Corbela, privatieră din Rimnic. Hotel „Meltzer“: Zagoni, cancelist din Faselnek; Löw, neguțetor de vin din Alba-Iulia; Jancsik, director școlar din Odorheul-de-Jeneu; Bedő, oficial din Turda; Dăil cu fiul, învățător din Hetael. Hotel „Habermann“: Galitzky, Deszerek, pictori acad. din Brünn; Popescu, Bărcăscu, oficiali din Rimnic; Binder, proprietar din Cățari.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 4 columns: Hartă-monetă română, Lire francezi, Imperiali (16 Fr aur), Ruble rusești, Galbeni, Napoleon-d'ori, 100 Marco germano, Livre sterling. Includes values for Comp. and vënd.

Bursa de Budapesta.

Table with 3 columns: Renta de aur ung., Impunții câilor ferate ung., Bonuri rurale ung., Obligatiunile desp. regalilor, Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, de aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Scrieri fonciare ale institutului de credit și economi „Albina“.

Bursa de Viena.

Table with 3 columns: Renta de aur 4%, Renta ung. v. c. 4%, Impunții câilor ferate ung., Bonuri rurale ung., Renta de hârtie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare.

Bursa de București.

Table with 3 columns: 5% Renta perpetuă, 5% am. 1861, 5% am. 1892, 5% am. 1893, 5% am. 1894, 5% am. 1897, 5% am. 1899, 5% am. 1899, Convertite rurale, 5% Obl. c. B. 1888, 5% am. 1890, 5% am. 1895, 5% Func. rur.

Pentru redacția și editura responsabile: Andrei Baiteș. Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: Isaiț Marschall.

„Mătăsa-Henneberg“

„HENNEBERG-SEIDE“

„BOCȘANA“

instituit de economii și credit, ca societate pe acțiuni în Bocșa-montană.

Activa.	Contul bilanț.	Pasiva.
Cassa	6009 30	Capital de acții
Escompt	229442 70	Depuneri
Hipotecă	34160 72	Fond de rezervă
Camb. hipot.	28519 —	Reescompt
Mobilier	1314 36	Dividende neridicate
Spese de fond.	5115 68	Tantieme neridicate
Spese de protest	1135 86	Profit brut
Realități	10000 —	
Diverse	2101 94	
	312599 06	

Debit	Contul profitului și al perderilor	Credit
Interese la depuneri	4573 15	Chirie dela realități
Interese la reescompt	1148 61	Interese de escompt
Spese	308 30	„ hipot.
Salare	1919 88	„ camb. hipot.
Tipărituri	40 20	„ intăzriere
Contribuție	1193 07	Provisiune
Compet. timbru	45 34	Fond pentru binefaceri
Marce de pres.	236 —	Profit transpus
Profit brut	10202 88	
	19726 93	

Bocșa-montană, în 30 Iunie 1900.

Direcțiunea.

Pentru comptabilitate: Simeon Jivoinovicu, comptabil.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

- Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 60 bani.
- Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
- Pipereș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
- Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
- Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
- Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
- Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
- Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
- Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
- Inderșeni. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
- Răstăm de mamă. Legendă populară din giurul Nășudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
- Bunica de Bojena Némceová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Izarik. Un exemplar cu 80 bani.
- Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 10 bani.
- Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 bani.
- Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervoy. Un exemplar 16 bani.
- Canșoata. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
- Un peștor indierșenic. Novela de Björnsterne Björnson. Un exemplar 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
- Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
- Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Cuprinsul oel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru

se abonează și se vinde

cu numeri singuratici à 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna“.

➔ Apare de două-ori pe lună. ➔

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasagiul-român 20

Cu oala orarea oelor mai distinși literați.

Sz. 611-900 [274] 1-1 tkkvi.

Arverési hirdetmény.

A hátszegi kir. bíróság mint tkkvi hatóság Kotán Petru és neje Martinészk Jutka a farkadini lakosok dr. Körössy Lános ügyv. által képviselt végrehajatóknak Vinczán Iuon és neje Kotán Sárka a farkadini lakosok végrehajtást szenvedők elleni ügyéken közlirés teszi, hogy végrehajatóknak 96 kor. tölke 168 kor. 50 fl. eddigi megállapított per és végrehajtási valamint a jelenlegi 17 kor. 30 fl. és a még felmerülendő költségek iránti, ugy az a farkadini 44 sz. tkkvbén felvett ingatlanokra csatlakozottnak kimondott »Albina« takarék és hitel intézetnek 200 fr. s jár iránti, az a farkadini 44. és 80. sz. tkkvbén felvett ingatlanokra nézve csatlakozottnak kimondott »Hátiegána« előlegzési és hitelegyletnek 58 fr. s jár. iránti és végül az összes elár verendező ingatlanokra csatlakozottnak kimondott Martinészk Viha özv. Rodos Péternének 100 fr. és 80 fr. s jár. iránti követeléseik kielégítése végett Vinczán Iuon és neje Kotán Sárka végrehajtást szenvedőknek a dévai kir. törvényszék, hátszegi kir. bíróság területéhez tartozó. A farkadini községi 44 sz. tkkvbén M.+ 1-11, 13, 14, 17-22, 24-26 és 29-38 ma. felvett ingatlanokból 1/3 rész. jutalékukat az u. ó 80 sz. tkkvbén M.+ 1 m. a. felvett ingatlanukat egészben és az u. ó. 168. sz. tkkvbén M.+ 1-10 m. a. felvett ingatlanokból B. 126, 127 a 58/1684 részesedésüket rendszámokénti részletekben az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 1595 k. tévő kikiáltási árban az 1900 évi augusztus hó 22. napjának d. e. 10 orakór a farkadini községének előjárója házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is elfogja adadni.

Árverelni szándékozok tartóznak bánatjenzül az ingatlanok kikiáltási árának 10% át készpénzben vagy ovadékképes érték papirban a kiküldött kezéhez letenni avagy annak előzetes bírói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Vevő köteles a vételár felerészét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, másik felerészét pedig ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt az érverés napjától járó 5% kamatával szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint bírói letét pénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

A kir. tkkvi hatóság.
Hátszegen, 1900, évi márczius 16-án
Fehér,
kir. albiró.

Căsătoria viitorului.

Ediția 47 cu ilustrațiuni. Modern, practică și foarte instructiv. În estensiune de 208 pag., prețul 30 cruceri, porto 12 cr. separat, pentru care spedarea se va face ca epistola dublă închisă. (Marce postale austriace și ungare se primesc în preț de plată).

I. Zaruba & Co.
Hamburg. [94] 22-26

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:
HOMO SUM.
ROMAN
DE
GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la
„Tipografia“,
soc pe acțiuni în Sibiu.

Cu preț redus!

Luptele Românilor.

Articoli istorici-politici
de
Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelente articoli asupra mersului istoric al lupteilor noastre politice. O lectură foarte de actualitate

Preț redus la 60 bani.

— Veritabilă numai procurată direct! —
neagră, albă și colorată, dela 45 cr. până la 14 fl. 65 cr. per metru — pentru haine și bluse! — Tuturor se trimite acasă franco și scutită de vamă. Mustre cu reîntoarcerea poștei. [3] 30-50

G. Henneberg, fabrică de mătasă în Zürich,
(liferant de curte ces. și reg.).

Prima fabrică de mobile în Sibiu

Fritz W. Elges,

Fabrica: strada Sărei nr. 37. Deposit: str. Cismădiei nr. 30.
Telefon 37. Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile pentru

SALON, REFECTOR, DORMITOR.

Numai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după desemnuri.
Aranjează locuințe întregi.

Specialist pentru lucrări bisericesti orientale:
fruntare, altare, străni, pictură bisericească etc. etc.

Mobilier pentru școale și aranjament intern pentru bisericile noue.

Primește lucrări pentru edificii și montări de localuri, hotel, cafele, decorațiuni de tot felul etc. [169 31-50]

Liferant al căilor ferate ungare.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

impărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

și
BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)
stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De Tormay Béla.

Ediția II. revizantă — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu
ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase sè-'mi socot —
Cu mintea mea,

in
peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată
la
„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 18.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Porturi românești din diferite părți.

Vederi pitroesti.